

Rezerwat leśny „ Stawiska”

Rezerwat leśny "**Stawiska**" utworzony został **5 maja 1959 roku**. i zajmuje powierzchnię **6,35 ha**

Położony jest we wsi

Parzymiechy

, przy drodze do Działoszyna, na wysokości ok. 225,5 m n.p.m. Przed II wojną światową obszar ten był prawdopodobnie częścią majątku

hrabiego Karola Potockiego

, o czym mogą świadczyć nasadzenia krzewów parkowych.

Ochronie podlegają tu pomnikowe dęby szypułkowe

w izolowanym fragmencie podmokłego lasu mieszanego otoczonym użytkami rolnymi.

Rezerwat położony jest na terenie równinnym lekko zagłębionym, wypełnionym utworami holoceniowymi – piaskami z domieszką części organicznych. Od strony północno - zachodniej przylegają do nich gliny zwałowe o miąższości od 5 do 15 m. Cały obszar jest **podmokły** ze względu na

gęstą siecią strug i rowów

, które otaczają oraz przecinają teren rezerwatu.

W środkowej części rezerwatu, wzdłuż niewielkiej strugi leśnej występuje bliżej nieokreślona postać łągu przysrumykowego z udziałem **50 letniej olszy czarnej, górskiej olszy szarej oraz wierzb kruchej**.

W miejscach, gdzie rosną p

omnikowe okazy dębów szypułkowych

, w podszyciu dominują zarośla czarerniechy zwyczajnej, jeżyn i maliny właściwej.

Florę rezerwatu reprezentuje **115 gatunków roślin naczyniowych i ok. 15 gatunków mszaków**

. Spotykane są tu **częściowo chronione gatunki** tj.: przytulia (marzanka) wonna, pierwiosnek lekarski i kruszyna pospolita. Występuje tu również

duża grupa krzewów ozdobnych

, co może świadczyć o parkowej przeszłości tego obiektu. Są to między innymi: śnieguliczka biała, bez czarna, pigwowiec japoński, irga ostrolistna, jaśminowiec wonny, klon Ginnala, kasztanowiec zwyczajny, robinia akacjowa, czarerniecha amerykańska, porzeczka zwyczajna, tawulec pogięty i inne. Najcenniejsza jest tu jednak kolekcja pomnikowych

okazów dębów szypułkowych w wieku ok. 250 – 300 lat

. Według ostatniej inwentaryzacji z 1997r., składa się ona z

75 okazów

, w tym siedem (o obwodach pni 370 - 674 cm) rośnie na łące, tuż poza północno - wschodnią granicą rezerwatu. Stan zachowania tych okazałych dębów nie jest zadowalający, co przejawia się w: obłamanych konarach, uszkodzeniach mechanicznych, wypalonych dziuplach, obecności szkodników. W drzewostanie rezerwatu na uwagę zasługują również

drzewiaste okazy olszy szarej

o obwodach pni ok. 100 cm. Towarzyszą im dorodne okazy brzoź i topoli osiki o obwodzie pni ponad 2 metry. Ponadto w drzewostanie rezerwatu występują pojedynczo około

stuletnie świerki i olsze czarne

,

a w domieszce: jodła pospolita, sosna zwyczajna, buk zwyczajny, lipa drobnolistna, wierzba krucha. W podszyciu natomiast dominują zarośla czarernie amerykańskiej i zwyczajnej, osięgające obwody pni ok. 1 m. Stwierdzono tu również występowanie

rzadkiego krzewu

- jeżyny leszczynolistnej.

Fauna

- niewielki obszar rezerwatu położony wśród pól, w oderwaniu od większych kompleksów leśnych nie sprzyja istnieniu stałych ostoi większych ssaków, np. dzika lub sarny, które pojawiają się tu sporadycznie. Występują tu jednak

mniesze zwierzęta

tj.: chrząszcze biegaczowate, rzadkie płazy (traszki, grzebiuszka ziemna, rzekotka drzewna, ropucha szara i zielona; jaszczurka zwinka i żyworodna),

gady

(padalec zwyczajny i żmija zygzakowata) kilka

rzadkich gatunków ptaków

: myszołów zwyczajny, jastrząb gołębiarz, krogulec, gołąb grzywacz, sinak. Dzięki dużej ilości dziupli i wypróchniałych pni starych dębów czy wierzb schronienie znajdują tu

nietoperze

.